

Lc 16,19-31

16:19 "Có một ông nhà giàu kia, mặc toàn lụa là gấm vóc, ngày ngày yến tiệc linh đình.

16:20 Lại có một người nghèo khó tên là Ladarô, mụn nhọt đầy mình, nằm trước cổng ông nhà giàu,
16:21 thêm được những thứ trên bàn ăn của ông ấy rớt xuống mà ăn cho no. Lại thêm mấy con chó cứ đến liếm ghẻ chốc anh ta.

16:22 Thế rồi người nghèo này chết, và được thiên thần đem vào lòng ông Ápraham. Ông nhà giàu cũng chết, và người ta đem chôn.

16:23 "Dưới âm phủ, đang khi chịu cực hình, ông ta ngước mắt lên, thấy tổ phụ Ápraham ở tận đàng xa, và thấy anh Ladarô trong lòng tổ phụ.

16:24 Bấy giờ ông ta kêu lên: "Lạy tổ phụ Ápraham, xin thương xót con, và sai anh Ladarô nhúng đầu ngón tay vào nước, nhỏ trên lưỡi con cho mát; vì ở đây con bị lửa thiêu đốt khổ lắm!"

16:25 Ông Ápraham đáp: "Con ơi, hãy nhớ lại: suốt đời con, con đã nhận phần phước của con rồi; còn Ladarô suốt một đời chịu toàn phải chịu khôn khổ.

16:26 Hơn nữa, giữa chúng ta đây và các con đã có một vực thẳm lớn, đến nỗi bên này muốn qua bên các con cũng không được, mà bên đó có qua bên chúng ta đây cũng không được".

16:27 "Ông nhà giàu nói: "Lạy tổ phụ, vậy thì con xin tổ phụ sai anh Ladarô đến nhà cha con,

16:28 vì con hiện còn năm người anh em nữa. Xin sai anh đến cảnh cáo họ, kéo họ lại cũng sa vào chốn cực hình này!"

16:29 Ông Ápraham đáp: "Chúng đã có ông Môsê và các Ngôn Sứ, thì chúng cứ nghe lời các vị đó".

16:30 Ông nhà giàu nói: "Thưa tổ phụ Ápraham, họ không chịu nghe đâu, nhưng nếu có người từ cõi chết đến với họ, thì họ sẽ ăn năn sám hối".

16:31 Ông Ápraham đáp: "Ông Môsê và các Ngôn Sứ mà họ còn chẳng chịu nghe, thì người chết có sống lại, họ cũng chẳng chịu tin đâu".

NIỀM TIN LÀ GIẢI PHÁP

"Mô-sê và các ngôn sứ mà họ còn chẳng chịu nghe, thì người chết có sống lại, họ cũng chẳng chịu tin." (Lc 16,31)

Suy niệm: Phân hóa giàu – nghèo vẫn luôn là vấn nạn lớn của xã hội, khó có thể giải quyết tận căn. Đã có bao vĩ nhân, nhà cách mạng với những quan điểm, triết thuyết mới mẻ mong thu hẹp khoảng cách ấy, nhưng rốt cuộc ‘miêu lại hoàn mèo.’ Trong dụ ngôn La-da-rô và người phú hộ, Đức Giê-su đã soi sáng cho vấn đề xã hội muôn thuở này. Với các tín hữu, niềm tin vào sự sống đời sau giúp ta quảng đại chia sẻ, vui vẻ cho đi, thu hẹp khoảng cách bất bình đẳng giữa người với người. Chỉ vì không đặt niềm tin vào Thiên Chúa, con người đã để cho lòng tham của cải thế gian chiếm mất lòng họ, “*mặc toàn lụa là gấm vóc, ngày ngày yến tiệc linh đình,*” (c.19) đến độ không còn thấy ai khác ngoài bản thân. Niềm tin chính là đôi mắt thần giúp ta nhìn thấy tha nhân đang đau khổ, là chìa khóa hóa giải mọi khoảng cách giữa người với người.

Mời Bạn: “*Chơi đi kéo để xuân tàn, cái già xông xộc nó liền theo sau,*” câu ca dao bình dân phản ánh quan niệm của con người mọi thời, người ta để cho phép mình hưởng thụ tới đa bất chấp sự khôn cùng của người khác. Lương tâm Ki-tô hữu chúng ta nghĩ gì về tình trạng này?

Sống Lời Chúa: Tôi tập nhìn thấy khuôn mặt Chúa Ki-tô nơi những người nghèo khổ, để luôn kính trọng, quý mến và sẵn sàng làm những gì có thể hầu giúp họ vượt khó.

Cầu nguyện: “*Lạy Chúa, con được no nê mà vẫn thiếu ăn, vì bên con còn có người đói lả. Con uống nước mà họng vẫn khô ran, vì bên con còn có người đang khát...*” Xin Chúa giúp con khóa lấp mọi nỗi khổ cùng nơi anh chị em con. Amen. (theo Myrtle Householder).